

Kobylístek

Den Salesiánského centra	3
Nabídka Rodinného centra	4
Nedělní agapé - ano či ne?	5
Zápis do Školičky	18
Člověče nezlob se s uprchlíky	26
Jak Katka ke křtu přišla	28
Adopce na dálku	33

RADOST
A
NADĚJE

strany 10 - 11

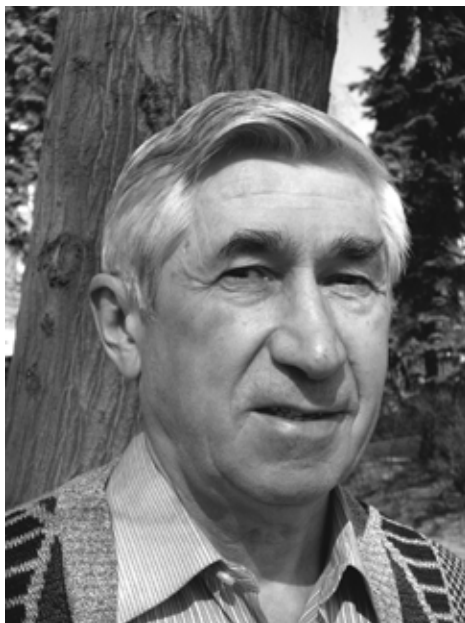
Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylístku,

prožili jsme krásnou, ale i náročnou přípravnou dobu velikonoční a svatým třidením vstoupili do doby velikonoční. Měl jsem radost, že po všechny dny tridua byl kostel plný, ale také jsem vnímal vaši velkou vnitřní účast. Hluboké prožití tridua je základ naší křesťanské víry. Hezky to vyjádřil jeden z novokřtěnců: „Poprvé jsem prožil všechny 3 dny, a to v jednom kostele, v jedinečné atmosféře a skrze to už více vím, kdo je to Ježíš a co je to křesťanství.“

(Na dalších stránkách Kobylístku si budete moci přečíst jejich svědectví. Všichni jsou plodem velké Boží milosrdné lásky a velkým darem církvi.)

V jedné modlitbě doby velikonoční říkáme: „Děkujeme Ti, Bože, že se naše víra znovu rozhořela“. Kéž tomu tak je!

O prvním pátku v měsíci – 1. dubna jsme prošli branou Božího milosrdenství Kostela Božského Srdce Páně. Od 17.00 jsme mohli pohlížet na Krista v eucharistii i slavit svátostné smíření. Pak jsme prožili eucharistickou obětní hostinu Krista a jeho církve a byli jím samým nasyceni. Potom nás vzdělával hlubokou a zároveň odlehčenou katechezí náš spolubratr Josef Kopecký. A kdo chtěl, mohl ještě dál přebývat se svátostným Kristem. Také jsem měl radost z velké účasti vás, našich farníků i dalších z farností našeho IV. vikariátu. Projít svatou branou Božího milosrdenství k našemu duchovnímu užitku je dobré, ale se vším, co k tomu přináší. To však tam nebylo řečeno nebo připomenuto, nebo jsem to neslyšel, protože jsem byl ve zpovědnici nebo v sakristii. Ale ani to vše nestačí. Je třeba se učit denně procházet k Otci skrze Krista a jeho božskolidské Srdce. To je celoživotní nabídka, pozvání i výzva.

A co máme před námi? Opět něco krásného a velikého. Z 25 rodin přistoupí děti k první svátosti smíření a svatému přijímání. Prosíme za tyto děti i jejich rodiny, aby se tato událost také stávala celoživotní skutečností. Svátost smíření a přijímání Krista svátostného je tím nejdůležitějším vstupováním do Brány Božího milosrdenství. Bratři a sestry, všechny vás zvou ke vstupování do této Brány.

*Všem vám ze srdce žehnám!
Váš farář Josef Brtník*

Den Salesiánského centra

Stalo se v naší farnosti tradicí, že jednu květnovou sobotu poblíž slavnosti Panny Marie Pomocnice se koná tradiční Den Salesiánského centra, který nám dává příležitost tento svátek oslavit, setkat se, mít na sebe čas a prožít pěkné chvíle. Letošní termín připadá na 21. 5. Rád bych vás na tuto akci pozval a zároveň poprosil o spolupráci. Na přípravě programu se podílí celá řada lidí z řad farnosti i střediska mládeže. Především do týmu, který připravuje dětské odpoledne, bychom ale rádi pozvali nové tváře, aby se o nároky i radosti přípravy a realizace programu podělilo více lidí ochotných ke službě. Pokud můžete a chcete s přípravou Dne Salesiánského centra pomoci, napište na stredisko@sdb.cz.

P. Václav Jiráček

Sexualita jako barometr manželského vztahu

V letošním roce s tématem Radost a naděje chceme svou pozornost obrátit ve farnosti také k prožívání manželského a rodinného života. Rodina, jako malá domácí církev, je prvním místem, kde se učíme prožívat vzájemné mezilidské vztahy, zakoušíme, že jsme milováni, přijímáni, objevujeme svou vlastní hodnotu a důstojnost, poznáváme víru, lásku, vztah k Bohu a smysl lidského života. Srdečně vás zveme na seminář o sexualitě v manželství, který povedou ve farním sále v sobotu 30. 4. od 9.00 do 12.00 manželé Petr a Hana Imlaufovi, salesiáni spolupracovníci, vedoucí pár snoubeneckých setkání v rodině k přípravě na manželství. Hlídaní dětí zajištěno.

P. Josef Brtník

První svaté přijímání dětí

bude 4. neděle velikonoční, neděle dobrého Pastýře, 17. 4. v 10.30. Předtím v sobotu 16. 4. bude svátost smíření pro děti, rodiče i sourozence v 16.00. Po skončení svátosti smíření bude nácvik na bohoslužbu v neděli s rozdělením různých služeb. Prosíme o modlitbu za děti i celé rodiny, aby to pro ně bylo nové vykročení k hlubšímu prožívání života s Kristem.

P. Josef Brtník

Večer chval

Modlitba k Bohu má tisíce podob. Pojďte se s námi ponořit do jedné z nich - do chvály. Zpíváme, vzýváme Ducha svatého, čteme z Písma a chválíme Otce i vzkříšeného Syna: slovy, srdcem, ale hlavně to chceme dokázat celým svým životem. Zveme Vás na večer chval, který chystáme na úterý 19. dubna po skončení mše svaté, tj. zhruba od 19.30 do 20.45 v kostele. Za skupinu Kairos

Markéta Růžičková

Klub seniorů zve

- » 10. 4. Kostel Nejsvětějšího srdce Páně - brána milosrdenství
- » 24. 4. Posezení a zazpívání si s harmonikou Milana Miškaříka
- » 8. 5. Procházka Botanickou zahradou ke sv. Kláře

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Novéna k Duchu svatému ve farnosti

Svatodušní novéna (lat. novem = devět) je „matkou“ všech novén v rámci lidových pobožností v církvi. Poprvé devět dní před letnicemi Ježíšovi učedníci „jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1,14). Přizvěme tedy i my Pannu Marii, aby se modlila spolu s námi o nové letnice v našem životě, v životě naší rodiny, našich malých společenství, naší farnosti, celé církve v naší zemi. Svato-dušní novénu je velmi žádoucí konat každý rok devět dní před Slavností Soslání Ducha svatého.

Tak jak to bude v naší farnosti? Od pátku 6. května každý den po večerní bohoslužbě v 19.15 (v neděli od 19.30) bude společná modlitba Svato-dušní novény podle knížčky Vojtěcha Kodeta. Každý den povede jedno společenství z farnosti. Jednotlivé dny mají tyto názvy: 1. Touha, žízeň po Bohu, 2. Ježíš Kristus, 3. Dar Ducha a ovoce Ducha, 4. Duch pravdy, 5. Usvědčování z hříchů a odpuštění, 6. Svoboda, 7. „Abba, Otče!“, 8. Duch svatý se modlí v nás, 9. Dary pro službu v církvi.

Každý den má stejnou strukturu. I. Píseň k Duchu svatému, II. Texty z Písma svatého, III. Zamýšlení, IV. Uvedení do modlitby a přímluvné modlitby.

Všichni jste zváni, ale vím, že to pro velkou většinu z vás není možné být v kostele každý den. Je však možné každý den se pomodlit doma, třeba v rámci večerní modlitby, buď tuto novénu nebo alespoň desátek růžence „Ježíš, který nám Ducha svatého seslal“ či některý z hymnů k Duchu svatému z kancionálu nebo z naší knížky svatodušních modliteb.

Novéna vyvrcholí svato-dušní vigilií v sobotu 14. 5. ve 21.00. Svato-dušní vigilie má podobnou strukturu jako vigilie velikonoční – čtení, žalm, modlitba a zakončíme ji obnovou biřmování. Také na tento vrchol novény jste v hojném počtu zváni.

P. Josef Brtník

Nabídka Rodinného centra

Cítíte se jako rodiče unavení, vyčerpaní? Dochází vám s vašimi dětmi trpělivost a ze vztahu se vytrácí radost? Pak je možná čas navštívit některý z nabízených programů Rodinného centra, načerpat inspiraci a trochu si i odpočinout. Nabídka je pestrá. Některé z uvedených seminářů byly s úspěchem realizovány i na půdě Centra pro rodinu SaSM.

Aktuální nabídka:

- » V sobotu 2. 4. začal Kurz efektivního rodičovství se Štěpánkou Vojtěchovskou (lze se přihlásit i dodatečně).
- » V dubnu a květnu se uskuteční víkendy pro maminku a dceru v Jizerských horách, věkové kategorie jsou: 6-9, 9-12, 12-16 let.
- » Seminář o výchově kluků s Vladkou Bartákovou proběhne 28. 4. na Lehovci a 3. 5. v KCMT na Hájích

Pobytové kurzy pro maminky/rodiny s dětmi nabízíme v těchto termínech:

- » Pustiny 18.-25. 6. vede Marie Macounová + Jarka Korčáková
- » Vintíř 2.-9. 7. Efektivní rodičovství vede Julie Žemlová a Vladka Bartáková
- » Vintíř 9.-16. 7. vede Marie Macounová + Zdena Veselá
- » Všechny programy jsou podpořeny dotací MPSV. Kompletní nabídku naleznete na webu.

Štěpánka Vojtěchovská
www.rodinnecentrum.cz

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 11. 4., 9. 5., 6. 6. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžičková

Nedělní agapé – ANO nebo NE

Je nás málo! Potřebovali bychom do týmu „Agapistů“ aspoň ještě pět skupinek na přípravu. Myslím, že při počtu 1400 lidí, kteří k „Terezičce“ v neděli chodí na 4 mše sv. - a jistě chodí rádi - by to neměl být problém - jednou za půl roku obětovat nedělní dopoledne a připravit pro své spolufarníky pár příjemných chvil. Přihlásit se můžete u Evy Kuchařové nebo u Anežky Radinové.

Anežka Radinová

Den Země

V sobotu 23. 4. od 10.00 se uskuteční v Malešickém parku tradiční Den Země pořádaný turistickým oddílem mladých ochránců přírody Ginkgo Praha www.ginkgo-praha.org, na který pravidelně chodím s některými dětmi z farního společenství už 10 let. Pokud si chcete užít klidného sobotního dopoledne, můžete mi svěřit i své děti. Sraz bude v 9.30 na stanici BUS č. 177 v Kobylisích směr Prosek, odjezd je v 9.35. Děti mohou přistupovat i po trase. Vystupujeme v 9.55 na stanici Spojovací. Příjezd zpět do Kobylis plánuji v rozmezí 14.34-14.49. Akce je vhodná pro děti ve věku 5-13 let, pitný režim na místě je zajištěn. Na místě děti čeká 10-14 zastavení se soutěžemi, za které získávají jednotlivé body, které po součtu vymění za některou z vystavených cen nebo za klobásu, kterou si opečou v tee-pee nebo za jízdu na huculských koních (dostanou přílbu a jde se krokem s doprovodem koňáka). Pitný režim (čaj nebo šťáva) je zajištěn. Malešický park je navíc zajímavý povedenými vychytávkami (vodní a zvukové atrakce apod.) po rekonstrukci provedené před 2 lety.

Zbyněk Gregora
mob. 605 292 218
gregora@nmskb.cz

Volejbalový turnaj

Dne 23. dubna se na venkovních hřištích Salesiánského střediska mládeže v Kobylisích bude konat Salesiánský volejbalový turnaj šestičlenných družstev. Začátek turnaje bude v 9.00, registrace v 8.45, konec v cca 16 hodin. V každém družstvu musí být na hřišti alespoň jedna hráčka, možnost střídání bez omezení. Bez omezení je i věk hráčů. Účastníci se mohou přihlásit do středy 20. 4. na e-mailech níže, a to družstva i jednotlivci. Na místě bude k dispozici občerstvení a oběd. Pro rodinné příslušníky bude možnost využití části hřiště ke kopané. Registrační poplatek 100 Kč/družstvo bude použit na nákup cen pro vítězné týmy. Přivítáme i účast případných rozhodčích, jsou-li ve farnosti nějakí. A diváky zveme samozřejmě také;-).

Michal Svoboda a Libor Čapla (SDB a ASC)
svobodamsdb@seznam.cz
liborcapla@seznam.cz

Křesťanská hokejová liga

Hokejový klub naší farnosti HC Tookani Kobylisy má za sebou druhý rok účinkování v křesťanské amatérské hokejové lize a rád by poděkoval všem fanouškům, spoluhráčům i soupeřům ze spřátelených farností, že jsme to zvládli ve zdraví. Vstupovali jsme do letošních zápasů s větším odhodláním než vloni, kdy jsme byli nováčky, a snažili se (jak velí pravidla ligy) bojovat pro radost ze sportu, potvrdit svou pověst vřelého hostitele na pozápasových posezeních s hostujícím týmem a sem tam jim sebrat nějaké ty body do tabulky. Přesto byly naše brusle ostře nabroušené, střely na branku nekompromisní a v soubojích jsme nepolevovali ani o centimetr. Naše úsilí nás tak doneslo až do utkání

o bronzové medaile, kde jsme ovšem museli pogratulovat úspěšnějšímu soupeři z domácí Poličské farnosti.

Těšíme se už nyní na další sezonu, která začne na podzim a na kterou se budeme pilně připravovat. A jestli chcete být u toho, sledujte www.kahl.cz nebo se přidejte k nám.

Jiří Podval (obránce #18)

Den matek

Mužové, synové či otcové, děti, víte, že 8. 5. je Den matek? Vážíte si jich, máte je rádi, líbí se vám? Tak jim to často, občas nebo aspoň toho 8. 5. řekněte, nebo něčím malým a milým projeďte. Třeba aspoň kartičkou s názvem Krása ženy, které jsou v kostele. V ní jsou tato slova světoznámé anglické herečky Audrey Hepburnové:

- » „Říkejte hezká slova a budete mít hezké rty...”
- » Hleďte v ostatních lidech jen to dobré a vaše oči budou zářit krásou...
- » O své jídlo se rozdělte s hladovými a vaše postava bude vždy štíhlá...
- » Chodte s vědomím, že nikdy nejste sama, a budete naplněna pokojem a vyrovnaností. Pravá krása ženy se odráží v její duši...
- » Nikdy nikoho nezraňujte. Lidé kolem vás potřebují prožívat pocit ochrany, být milováni a naplňováni novou nadějí...
- » Jak budete stárnout, pochopíte také, proč máte dvě ruce. Jednu, aby pomohla vám, a druhou na pomoc ostatním...
- » Krása ženy není v oblečení, postavě nebo v úpravě vlasů. Je v jejích očích! Jsou to dveře do srdce, místa, kde sídlí láska...
- » A pamatujte! Krása ženy roste s léty...”

P. Josef Brtník

Jak pokračuje pomoc farnosti uprchlíkům

Jak jsme psali již na podzim loňského roku, naše farnost se zapojila do pomoci uprchlíkům. V listopadu jsme pomáhali rodině kameramana ukrajinské televize. Podařilo se najít ubytování, pomoci rodině s nastěhováním, se základním vybavením domácnosti a oběma dětem zajistit školku a školu. Rodina na Praze 8 stále bydlí a daří se jí dobře. Aktuálně se naši farníci zapojili do pomoci iráckým křesťanským rodinám, které prostřednictvím programu Nadačního Fondu Generace 21 přicestovaly koncem března do Prahy. Jedná se o spolupráci při aplikaci integračního programu. V tuto chvíli jde hlavně o pomoc sociálních pracovníků a dobrovolníků v rámci 24hodinové služby v ubytovacím zařízení na Praze 4. Na velikonoční pondělí přijaly pozvání na oběd do rodin našich farníků dva irácké manželské páry. Jak vypadá práce dobrovolnice, se dočtete v příspěvku níže v rubrice Podněty, úvahy, názory.

V pomoci iráckým rodinám chceme v rámci možností pokračovat i přes situaci, která nastala v Jihlavě, kde se skupina uprchlíků rozhodla svůj pobyt na území ČR ukončit. Věříme, že i přes různá úskalí a vznikající komplikace je pomoc lidem ohroženým na životech důležitá.

Pokud se chcete o program Nadačního Fondu Generace 21 dozvědět více, navštivte internetové stránky nadace níže. Pokud se chcete zapojit do farní pomoci uprchlíkům, kontaktujte: Lucii Ortiz, Annu Fantovou, Petra Nováka.

Petr Novák

<http://www.gen21.cz>

lubu78@hotmail.com

annelaurefantova@gmail.com

ptr.novak@seznam.cz

Výstava velikonočních pohlednic

Ti, kteří měli zájem a oslovilo je téma pořádané výstavy ve farním sále našeho kostela, se setkali v neděli 13. 3. Vystavovány byly velikonoční pohlednice z přelomu 19. a 20. století, tj. z období, kdy svět zachvátila „pohlednicová horečka“.

Přestože Velikonoce jsou z pohledu křesťanské liturgie významnější než Vánoce, z historického hlediska je zvyk zasílat velikonoční pozdravy mladší o desítku let, než obdobná přání k Vánocům. Již zavedená technika výroby vánočních pohlednic tak byla snadno přenesena na gratulace velikonoční. Na výstavě byly prezentovány pohlednice z let 1899 až 1918. Jednalo se vesměs o litografické tisky, pohlednice reliéfní, kolorované fotografie a fotografické koláže. Zároveň šlo o pohlednice s vysokým podílem ruční práce:

nalepované textilní aplikace, posypy skleněnou drtí, nebo jemnými kovovými plíšky, zdobení zlacením a korálky. Grafická zpracování svou bohatostí a nápaditostí nebyla v dalších obdobích již nikdy překonána. Mezi exponáty bylo možné spatřit i secesní pohlednici z roku 1900, jejímž autorem je Alfons Mucha. Vystavené pohlednice okouzly a pozitivně naladily všechny přítomné nejenom svým výtvarným pojetím, ale i písemným projevem pisatelů. Příští rok zhruba ve stejnou dobu se setkáme nad velikonočními pohlednicemi z období let první republiky.

Jiří Janák

Pozvání z bohnické farnosti

Změna termínu modliteb se zpěvy z Taizé v kostele sv. Petra a Pavla

Modlitby se zpěvy z Taizé pořádáme v kostele sv. Petra a Pavla od roku 2006 zpravidla jednou měsíčně. Vzhledem k časovým možnostem organizátorů se modlitby přesouvají na poslední čtvrtek v měsíci od 19.30. Nejbližší termín modliteb je tedy 28. dubna a 26. května.

Májový romantický koncert při svíčkách

Květen je měsíc lásky a patří k nejkrásnějším měsícům v roce. Pokud máte rádi „klasiku“ v tom nejlepší slova smyslu, nenechte si ujít květnový koncert v bohnickém kostele sv. Petra a Pavla, který se již tradičně povede v romantickém duchu 8. května od 19.30. Účinkují Jakub Kydlíček - barokní zobcová flétna, Michaela Bieglerová - barokní fagot a Filip Dvořák - cembalo, zazní díla převážně barokních autorů. Vstupné je dobrovolné, doporučené vstupné je 100,- Kč. Podrobnosti o koncertech najdete na stránkách níže.

Renáta Molová
www.osmicky.cz
www.facebook.com/osmicky

Březnové zasedání PRF

bylo neseno dvěma stěžejními tématy. Prvním z nich byl jakýsi návrat do roku 2007, konkrétně k tehdy vzniklému Prohlášení Pastorační rady farnosti sv. Terezie. Druhým bodem pak bylo téma řízení farnosti.

Důvodem, proč jsme viděli jako užitečné vrátit se k prohlášení PRF z roku 2007, byla potřeba reflektovat současnou situaci pastorační rady vzhledem k její identitě a zároveň k úkolům, které si stanovila na loňském jednání ve Zdicích. Dokument Prohlášení Pastorační rady farnosti sv. Terezie z 11. 3. 2007 totiž shrnuje roli a poslání pastorační rady do čtyř bodů, které můžeme ve stručnosti vyjádřit takto: pastorační plánování, hledání odpovědí na záležitosti předkládané farářem, být mostem mezi farností a kněžími, podněcování farníků k přebírání spoluzodpovědnosti (plné znění po-

slání PRF je na farním webu). Ptali jsme se tedy, jestli současná PRF tuto svou roli a poslání naplňuje, zda je pro její členy možné se na ní podílet a zda je takto pojatá role a poslání PRF pro naši farnost stále ještě aktuální. Shodli jsme se na tom, že se s prohlášením v podstatě ztotožňujeme v bodě, který hovoří o úkolu PRF při hledání odpovědí spolu s farářem na jím předkládané otázky a problémy, a dále v otázce podněcování farníků ke spoluzodpovědnosti za dění ve farnosti. V ostatních bodech vnímáme otazník buď nad tím, co by měl tento bod konkrétně obnášet (pastorační plánování), nebo nad jeho aktuálností, kdy se domníváme, že se situace již změnila (být mostem mezi farností a kněžími).

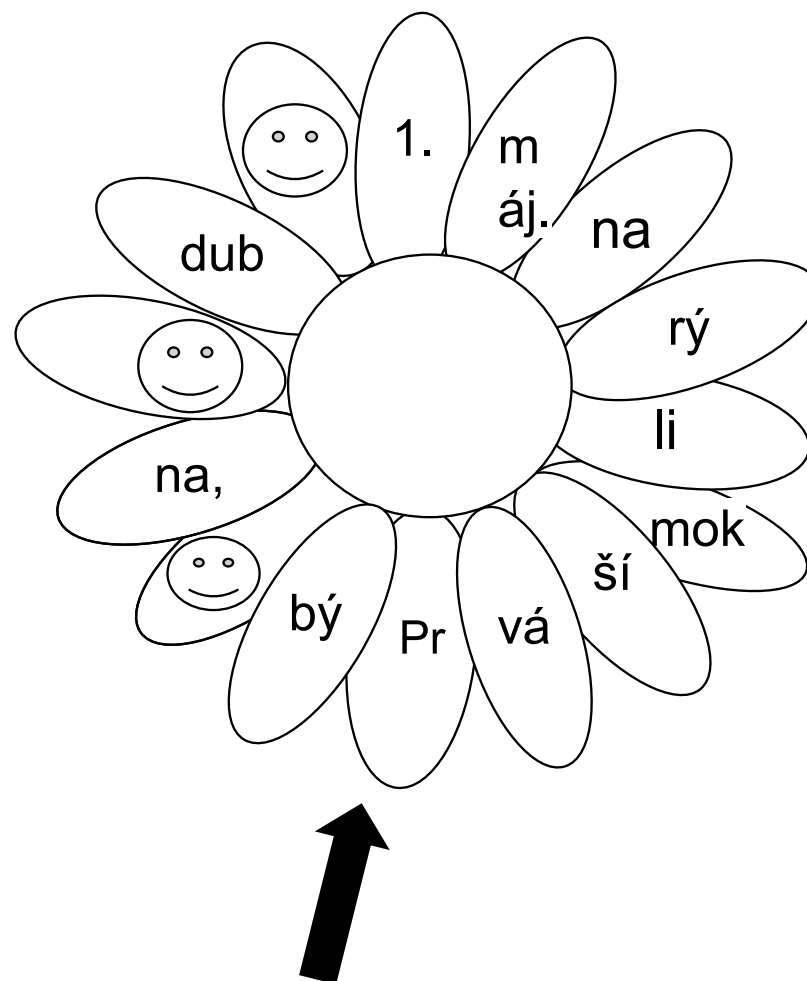
Z únorového setkání PRF zbyl ještě jeden významný bod programu, kterému jsme věnovali druhou část našeho setkání, a sice téma řízení farnosti. Úkolem jednotlivých členů PRF bylo jmenovat oblasti života farnosti, o nichž se domnívají, že je jejich fungování nějakým způsobem nedostatečné. Při těchto úvahách se opakovaně objevuje otázka doprovázení starších dětí a dospívajících, rodin a jejich prožívání víry, přijetí nově příchozích do farnosti. Oblastí a aktivit, kde vidíme možnost růstu a zlepšení, je však celá řada. Záměrem nyní je, aby se ty, které vnímáme jako nejpalčivější, promítly do pastoračního plánu farnosti. Práce na jeho vytvoření na příští školní rok, nebo alespoň začátek této práce, je to, co nás čeká na dubnovém zasedání PRF a s největší pravděpodobností bude i naplní našeho setkání o měsíc později.

Helena Křenková

Vyber každý druhý lístek od toho lístku, kam míří šipka.

Jdi proti směru hodinových ručiček.

Vyjde ti pranostika na duben. :)

Stránku dětem připravily
Alžběta Malcová a Radka Fedačková.

Vzájemný dialog kultur a křesťanství

Mezi poselstvím spásy a lidskou kulturou jsou četné spojitosti.

Vždyť když se Bůh zjevoval svému lidu postupně až k plnému projevení sebe ve vtěleném Synu, mluvil způsobem vlastním kultuře té které doby. (...)

Církev byla poslána ke všem národům všech věků a zemí, neváže se výlučně a neodlučitelně na žádnou rasu nebo národ, na žádný určitý způsob života, na žádné starodávne ani novodobé zvyklosti (GS 58).

Připomeňme si památnou větu uvádějící konstituci *Gaudium et spes*, jež dala celému dokumentu název: *Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků, a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdci odezvu.* Tím církev jasně deklaruje, že žádný člověk se svými radostmi i bolestmi jí nemůže zůstat lhostejný. A nemůže jí tedy zůstat lhostejné ani to, jak člověk chápe a utváří svou existenci ve světě. Tím se dostává do centra pozornosti důležitá část církevní nauky – téma kultury. Koncilní otcové jí věnovali celkem deset článků druhé kapitoly

Význam pojmu kultura

Abychom hned na začátku předešli nedorozumění, je vhodné zmínit, co je míněno slovem kultura.

Úvodní článek kapitoly (53) vymezuje kulturu jakožto „v širším smyslu vše, čím člověk zušlechťuje a rozvíjí své mnohostranné duševní i tělesné vlohy; snaží se poznáním a prací podřídit zemi své nadvládě; zlidšťuje společenský život (...).“

Latinské slovo *cultura* je příčestím trpným od slovesa *colere*, jež znamená pěstovat či vzdělávat a starořímský filosof Cicero jej použil jako metaforický překlad Platonova

pojmu „péče o duši“ – *cultura animi*, neboť původně slovo znamenalo pěstování užitkových plodin, o které se – na rozdíl od samotné rostoucího plevelu – člověk musí cílevědomě starat, pěstovat je, zušlechťovat, prostě kultivovat. V neobecnějším smyslu lze kulturu charakterizovat jako projev vši lidské činnosti, jejímž prostřednictvím člověk přetváří přírodu, společnost i sebe samého. Kulturu v tomto smyslu lze popsat jako ucelený systém významů, hodnot a společenských norem, kterými se řídí členové dané společnosti a který prostřednictvím výchovy předávají dalším generacím. Lapidárně řečeno – kulturou rozumíme vše, co člověka obklopuje, s výjimkou přírody: prostředí, v němž žije a pracuje, zvyky, styl oblékání, stravování, hygiena, zábava i sport, jazyk, náboženství, právní systém, morálka, umění, vzdělání, věda, společenské instituce. Teprve od novověku se pojem kultura používá pro označení vybraných lidských činností ve smyslu uměleckém – hudba, literatura, výtvarné umění, divadlo – které mají člověka rozvíjet a naplňovat. V protikladu k této „vysoké kultuře“ se přibližně od 18. století profilovala tzv. lidová kultura – dnes popkultura nebo masová kultura, která představuje převážně zábavu či rozptýlení a svou komerční a konzumní povahou často spíše ducha ubíjí a vyprazdňuje.

Kultura oplodňovaná evangeliem

Je-li tedy člověk ve své společenské a historické konkrétnosti ovlivněn kulturním prostředím, nabízí se otázka, jaký je vztah kultury křesťanství, jestliže obojí člověka vede k tomu, co jej přesahuje.

Konstituce v čl. 57 uznává, že řada lidských činností člověka pozvedá k vyšším principům a oceňuje přínos vědy (hledající pravdu), umění (zobrazující krásu) i politiky (usilující o obecné dobro). V jednom z předchozích zamyšlení jsme konstatovali, že hlavním mottem konstituce je koncept dialogu mezi světem a církví; a stejně tomu je i v případě kultury: vzájemný vztah křesťanství a kultury je bytostně dialogickým, za každých okolností dynamickým.

Církev – právě proto, že je katolická, tedy všeobecná – nesmí být vázána na žádnou kulturně podmíněnou podobu křesťanství (GS 58). K vlastnímu poslání církve naopak patří úkol rozličné kultury pronikat, přijímat, sdílet je a obohacovat tím, že v jejich prostředí přivádí člověka k jeho poslednímu cíli. Toto pojetí kultury je značně odvážné, neboť znamená jak odmítnutí mentality kulturního boje, tak i překonání reduktivního pojetí katolicity zaměřované s evropocentrickým přístupem, z čehož vyplývá i ocenění kulturního pluralismu. Dialogický vztah kultury a křesťanství znamená též přínos pro křesťanství, neboť kultura je nosičem, kterému křesťanství vděčí za konkrétní dějinné vyjádření. Neexistuje „chemicky čistá forma“ křesťanství, neovlivněná žádným dobově kulturním kontextem; sám Bůh se vtělil do konkrétního kulturního prostředí židovské Galileje, „za císaře Augusta, když Sýrii spravoval Quirinius“. Podobně, jako vtělení (*inkarnace*) do jednoho kulturního modelu má univerzální spasitelský význam pro lidi všech kultur všech dob, stejně tak evangelium se má vtělovat do každé kultury

– a tento proces teologie nazývá *inkulturace*. Prof. Halík zdůrazňuje, že „evangelizace ne-spočívá ve zbožné rétorice, nýbrž ve vtělování hodnot evangelia do způsobu myšlení lidí a jejich životního stylu. Pravá evangelizace, na rozdíl od povrchní náboženské agitace, neopomíjí inkulturaci, dlouhodobý, trpělivý proces zakořeňování víry do žité kultury společnosti. Tento proces předpokládá porozumění kultuře, kterou církev chce oslovit, schopnost dialogu, hledání styčných bodů.“

Odlišnost kultury a víry

Poslední článek kapitoly představuje ódu důvěry v přínos společenských věd, ale i „svobodu bádání, myšlení a pokorného i statečného projevování názorů věřících“ (GS 62). Po éře paranoidní modernistické krize by autorům zmíněných myšlenek měl být udělen bobřík odvahy. Osobně doporučuji – je to jedna z nejkrásnějších pasáží celého dokumentu.

Právě proto, že se církev neváže na žádnou konkrétní kulturu, ale z různých kultur v průběhu staletí čerpala poznatky, terminologii i způsoby myšlení, je důležité rozlišovat mezi nadčasovým obsahem evangelia a jeho dobové a kulturně podmíněným prožíváním, „protože něco jiného je sám poklad víry neboli pravdy víry a něco jiného způsob, jímž jsou vyjadřovány, i když ovšem smysl a význam zůstává tentýž“ (GS 62).

Kultura je světem okolo nás a životním stylem, do něhož jsme byli vrženi. Již samo slovo napovídá (*colere* = kultivovat), že kultura je nejen dědictvím předchozích generací k zachování, ale zejména úkolem k uskutečňování. Pečovat o životní prostor, společenské klima i vlastního ducha – to není parketa jen pro vědce, umělce a mediální producenty. Je to úkol pro každého z nás.

Franta Reichel

Rodina: Tři slova, výchova

Drazí bratři a sestry, dnešní katecheze je branou k reflexi o reálném rodinném životě. Na této bráně jsou napsána tři slova. Jsou to slova: „dovoliš?“, „děkuji“ a „promiň“. Tato slova totiž otvírají cestu k dobrému životu v rodině, k pokojnému životu. Dále budeme mluvit o otázce, která je pro rodinu podstatná, totiž o jejím přirozeném povolání vychovávat děti, aby rostli v odpovědnosti za sebe i za druhé.

Síla slova - „dovoliš?, děkuji, promiň“

Jsou to jednoduchá slova, ale jejich užití v praxi není tak snadné! Mají v sobě velkou sílu, mají moc ochránit domov i uprostřed tisíců těžkostí a zkoušek; jejich absence však ponaáhlu působí trhliny, které mohou domovu přivodit i zkázu. Normálně tato slova považujeme za „dobré vychování“. Velký biskup, svatý František Saleský říkal, že „dobrá výchova je už polovina svatosti“.

První slovo je „dovoliš?“. Když si děláme starost s tím, abychom zdvořile požádali také o to, co bychom mohli předpokládat, tak upřednostňujeme pravého ducha manželského a rodinného soužití. Vstup do života druhého, přestože je součástí mého života, vyžaduje jemnocit nevnučujícího se postoje, který obnovuje důvěru a úctu. Důvěrnost zkrátka neopravňuje považovat všechno za samozřejmost. A láska, čím je důvěrnější a hlubší, tím více vyžaduje respektování svobody a schopnost čekat, až druhý dveře svého srdce otevře. V této souvislosti připomeňme Ježíšova slova z knihy Zjevení: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě“. Také Pán žádá o dovolení, aby mohl vstoupit. Nezapomínejme na to.

Druhé slovo je „děkuji“. Musíme být neústupní ve výchově k uznalosti a vděčnosti. Právě tudy

totiž vede důstojnost člověka i sociální spravedlnost. Pokud se z rodinného života tento styl vytrácí, mizí také ze společnosti. Vděčnost je pro věřícího samotným jádrem víry. Křesťan, který nedovede děkovat, zapomněl Boží mluvu. Jednou jsem slyšel zbožnou životní moudrost: „Vděčnost je rostlina, která roste pouze v zemi šlechetných duší.“ Ušlechtilost duše, ona Boží milost v duši nás nabádá, abychom děkovali a byli vděční. Je to květ šlechetné duše a je krásný.

Třetí slovo je „promiň“. Slovo jistě obtížné, ale přece velice potřebné. Když chybí, trhlinky se – chtě nechtě – zvětšují, až jsou z nich hluboké mezery. Uznání chyb a touha napravit, co bylo opominuto – úcta, upřímnost, láska – si zasluhuje odpuštění. V domě, kde se o odpuštění neprosí, začíná ubývat vzduchu, vznikají stojaté vody. Mnohé zraněné city, mnohé rány v rodinách začínají, když se vytratí toto cenné slovo - „promiň“. V manželském životě nastávají občas hádky... někdy létají také talíře. Radím však jedno: nikdy nekončit den bez usmíření. Poslyšte: hádali jste se někdy s manželem či manželkou? S rodiči nebo dětmi? Hádali jste se moc? Není to dobré, ale v tom není ten problém. Problém vzniká, zůstane-li ten pocit do druhého dne. Proto, pokud jste se hádali, nikdy v rodině nekončete den bez usmíření. Stačí drobný projev něhy beze slov. Nikdy však neskončit rodinný den bez usmíření. Je to

jasné? Není to snadné, ale je nutné tak jednat. A tak se život stává krásnějším.

Tato tři klíčová slova rodiny jsou jednoduchá a možná nám připadají úsměvná. Když je však zapomeneme, není se pak čemu smát, ne? Naše výchova je možná příliš přezírá. Kéž nám Pán pomůže vrátit jim jejich správné místo v našem srdci, v našem domově a také v našem občanském soužití.

Moudrá rada

V listu apoštola Pavla Kolosanům slyšíme: „Děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Otcové nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvalu“. Je to moudrá rada: dítě je vychováno, aby poslouchalo rodiče, kteří však nemají poroučet nelitostně, aby děti neodradili. Když svému dítěti řeknete: »Vydeme nahoru po schodech«, vezmete jej za ruku a krůček za krůčkem vystupujete, tak je to dobré. Ale když mu řeknete: »Nahoru!« - »Ale já nemůžu.« - »Jdi!«, tak to znamená děti dráždit, tedy chtít po nich něco, čeho nejsou schopny. Vztah mezi rodiči a dětmi tedy vyžaduje moudrost a velikou vyváženost. Vy, děti, poslouchejte rodiče, protože je to milé Bohu. A vy rodiče nedrážděte svoje děti, nechtějte po nich, čeho nejsou schopny. Takto je třeba jednat, aby děti rostly v odpovědnosti za sebe i za druhé.

Ptejme se, zda se snažíme zjišťovat, „kde“ jsou děti na svojí životní cestě? Kde je jejich duše skutečně? Víme to? A především: chceme to vědět? Jsme přesvědčeni, že vskutku neočekávají něco jiného?

Křesťanské komunity jsou povolány nabízet podporu výchovnému poslání rodin a činí to především světlem Božího Slova. Apoštol Pavel připomíná reciprocitu povinností mezi rodiči a dětmi. Základem všeho je láska, kterou nám dává Bůh a která „nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží,... všechno omlouvá,

všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží!“. I v těch nejlepších rodinách je třeba se snášet a je zapotřebí mnoho trpělivosti ve vzájemném snášení. Takový je život. Ten se neuskutečňuje v laboratoři, ale v realitě. Sám Ježíš prošel rodinnou výchovou.

Také v tomto případě přivádí Kristova milost k naplnění toho, co je vepsáno do lidské přirozenosti. Je tolik skvělých příkladů křesťanských rodičů, plných lidské moudrosti! Ukazují, že dobrá rodinná výchova je páteří lidskosti. Její sociální vyzařování je zdrojem, který umožňuje kompenzovat mezery, zranění a absence otcovství i mateřství, které se dotýkají těch méně šťastných dětí. Toto vyzařování může dělat opravdové zázraky. A v církvi se takovéto zázraky denně dějí!

Doufám, že Pán obdaří křesťanské rodiny vírou, svobodou a odvahou, jež jsou k jejich poslání nezbytné. Pokud rodinná výchova znovu naleznе hrdost své ústřední role, mnoho věcí se změní k lepšímu u nejistých rodičů i zklamaných dětí. Je čas, aby otcové i matky plně přijali svoji výchovnou roli. Věříme, že Pán dá rodičům milost nezříkat se výchovy dětí. Může to však učinit jedině láska, něha a trpělivost.

*Z katechezí papeže Františka
vybrali Pavla a Tomáš Redlichovi*

www.radiovaticana.cz

(rubrika Svátý otec, Generální audience)

Přímělné modlitby

Bože, Otče, chválíme Tě za dar slov: „dovoliš?, děkuji, promiň“, která v sobě mají velkou sílu a moc. Prosíme Tě, pomáhej nám je upřímně a často v našich domovech vyslovovat.

Ježíši, Boží Synu, i Ty jsi procházel rodinnou výchovou, prosíme, uč rodiče a děti ke správnému vzájemnému přístupu.

Duchu svatý, přicházej do našich rodin a vztahů jako láska, něha a trpělivost.

Výprava do Novohradských hor s hledáním rysích stop

O víkendu 11.-13. března zorganizovali fošilní roveři Matouš Šimek a Jakub Žárský výpravu, při níž mohli účastníci poznat poměrně zapadlý a pěkný kout naší země: Novohradské hory. V rámci výpravy bylo v plánu vypátrat pobytové znaky rysa ostrovida a všimát si i dalších stop ve sněhu. Do akce se přihlásily 3 statečné, nebojácné roverky (Jana, Petra a Ester). Dokonce se na akci podařilo ulovit i Vojtu (Pajzla) s Kačkou, Honzu Bratránka, Vojtu Žárského a nakonec jel i Pešl. Takže kvalitní sestava. Co organizátorům dělalo starosti, bylo počasí a sněhové podmínky. Na horách byly jen zbytky starého sněhu kolem vrcholů, to, co přes týden nasněžilo, zase hned roztálo a sněžit a mlhavo mělo být naopak během celého víkendu... Jenže odradit jsme se ne nechali a to bylo dobře.

V pátek vyrazila Jana a Petra v předvoji s Jakubem a Matoušem a po cestě se ještě zastavili u jeho kamaráda Tomáše na vesnici poblíž Veselí nad Lužnicí, kde pomohli s prací na zahradě a dýchla na ně pravá vesnická atmosféra (hnůj, seno, atd.) Zážitkem bylo pro děvčata i krátké zastavení na hrázi jednoho z rybníčních velíků Třeboňsko-Záblatském rybníku. S posádkou druhého auta, které svolil na akci použít a šoférovat Honza Bratránek, jsme se večer setkali v Třeboni a pak už hurá vzhůru do hor. Z parkoviště u horské obce Hojná Voda jsme táhli naše spacáky, deky, cely a žďaráky do vedlejšího hustého smrčáku, kde se nám brzy podařilo najít vhodné místo k přespaní. Začaly padat první vločky, bylo trochu pod nulou, naštěstí nefoukalo. Rychle jsme se nasoukali do spacáků a ještě si náladu vylepšili dobrým jídlem i pitím. Postupně tábor

utíchal a pak zas ožíval zvuky chrápajících. Něktěm děvčatům sice k ránu byla trochu zima, ale to je stejně nedonutilo sáhnout po připraveném rezervním spacáku... Ráno jim bylo domlouváno, že hrdinství není nutné za každou cenu... Teď si užily rozmrzání končetin, k čemuž ale pomohly teplé čajky z termosek a Matoušovy názorné rady, kam si strkat ruce, aby se rychle zahřály. Matouš na papír nakreslil stopy rysa i psovitě a lasicovitě šelmy, aby bylo jasné, jak je odlišit. Poté odjel do Budějovic, kde se ke své smůle nemohl omluvit z jedné schůzky, s tím, že zavolá a připojí se odpoledne. Výpravě zhruba doporučil trasu, kudy se vydat a kde se sejít. Jakub výpravu v mlze a sněžení úspěšně dovedl ke skalám pod horou Vysoká, kde se všichni kochali krásnými sceneriemi žulových bochníkovitých

skal s rampouchy v tajemném, mlžném, liduprázdném lese. Zde už místy ležel starý sníh, ovšem překrytý právě padajícím popraškem, takže zřetelné byly jen stopy staré několik minut. Byly objeveny takto čerstvé

stopy jezevce, s typicky dlouhými drápy, které člověk běžně nevidí. U starších stop určování hraničilo s věštěním. Bylo třeba brát v potaz chování zvířete (kudy a jak se pohybovalo) a sledovat stopu déle, jestli nějaký otisk nebude přece jen zřetelnější. Pátrání dovedlo výpravu kolem pramenů Stropnice až na území Rakouska, k nám se

zase vrátili poblíž Žofinského pralesa, který bylo v plánu navštívit, přestože jeho území není úplně volně přístupné (oplocení má však zamezit vstupu zejména vysoké zvěře, aby se pomohlo obnově vzácnějších dřevin, zejména jedlí, které hodně trpí spásáním a okusem zde hojných kopytníků). Návštěva této nejstarší rezervace v pevninské Evropě, založené hrabětem Buquoyem už v roce 1838, byla pro všechny zážitkem, neboť tak velké smrky, buky a javory se nevidí každý den. Navíc je prales plný bizarních tvarů, královstvím mechů, lišejníků a chorošů, člověk musí přelézat padlé kmeny, či je používat jako chodník. Během odpoledne sice přestalo sněžit, ale velká vlhkost byla na oblečení a botech znát, takže zrekonstruovaná lesovna Žofín s nově otevřenou restaurací přišla dost vhod. Právě sem Honza s Matoušem na otočku ráno hodili Honzovo auto, které se teď hodilo, aby převezlo první část výpravy k obci Pohoří na Šumavě, kde se podařilo najít pěkné tábořiště a úspěšně rozdělat oheň. Druhou část výpravy vyzvedl na Žofíně a přivezl Matouš. To už ale byla tma. Bylo příjemné objevit ostatní u ohně. Vybalili jsme ingredience a k večeri připravili dvě várky kus-kusu, ve kterých o naše chutě soupeřily rybičky, klobása, česnek, bazalka a jehličí. Ten večer se kromě debat, historek a vtipných poznámek dostalo i na kytaru a málem i na pálení písemek. K malé radosti nosů vykukujících při usínání ze spacáků začalo zase sněžit. Navzdory navlhlym spacákům se ráno nechtělo nikomu moc vstávat. Vyburcoval nás až před devátou příchod Matoušova kamaráda a kulturního historika Peti Štovička, který nás našel díky sms popisu z předchozího večera. Většinu věcí jsme nechali v autech a nalehko vyrazili za komunismu zaniklou obcí Pohoří na Šumavě, kde se díky finanční pomoci z Rakouska daří rekonstruovat zapadlý kostel a bylo zrekonstruováno i posta-

veno několik stavení. Na zahradě jednoho z nich uvědomělý obyvatel provozuje snad 30 krmítek a ptáků se tu, jak jsme viděli, zdržuje pořádné hejno. Mezi sýkorami jsme rozeznali i hýly a další vzácnější opeřence. Přestalo sněžit a mraky se začaly lehce zvedat, takže se nám již občas nabízely výhledy na pláně s roztroušenými javory, meandrujícími potůčky a zbytky zídek a mezí. Díky poprašku a starým zbytkům sněhu, kterých zde, v centru hor, bylo o poznání víc, mělo vše i dost zimní náladu. Než nás zase pohltil les, překvapil nás ještě obrovský zerav (s obvodem kmene 450 cm je třetí nejmohutnější v ČR), který by tu člověk nečekal, jeho dřevo se však používalo k výrobě šindelů. Vystoupali jsme až ke Kamenci (1072 m), nejvyššímu vrcholu v české části Novohradských hor (rakouský Viehberg má 1111 m). Vrcholovou partii tvoří ve skutečnosti řada skal i s viklany. Dostat se na vrchol té nejvyšší už je horolezecký počin. My se podívali jen podél její stěny na zde připevněného vytesaného bůžka a mezi křídla kamenného motýla. A hlavně pátrali po stopách, neboť rys se rád zdržuje kolem vrcholů kopců a u skal. Matouš brzy objevil starší stopy, které moh-

Matouš Šimek

ly být rysí, ale nešlo to u nich určit s jistotou. Od rána jsme nacházeli spíše jen samé veverčí a zaječí stopy (kladené do Y) a kopytka jelenů a srn. Za chvíli ale Vojta Žárský objevil stopu, která k radosti všech už byla rysí velmi pravděpodobně. Matoušovi se podařilo stopu sledovat až ke skále, kde rys procházel i pod menším převísem, kam se nedostalo moc nového sněhu. A zde už jsme se pokochali stopami, které byly rysí nade vší pochybnost. I přes nevhodné podmínky tedy byla výprava úspěšná! Jakub ještě našel v převísku, kde bylo i chvojím vystlané vandrácí ležení, trus, který vzhledem k velikosti a přítomnosti stop mohl být rysí, přestože smrděl dost po lišce. Část trusu byla sebrána pro analýzu, která se dělá na konci roku, tak se nechme překvapit. Výsledky stopování i trus byly totiž předány Hnutí Duha, které se zabývá monitoringem a ochranou velkých šelem v ČR, organizuje tzv. rysí a vlčí hlídky a provozuje web www.selmy.cz Během další trasy nedělního putování už jsme objevili jen hodně stop jelenů, kanců či čerstvé liščí stopy. Řidiči spěchali k autům a s ostatními se sešli u částečně ještě zamrzlého Pohořského rybníka (malé nádrže pro plavení dřeva uprostřed rašelinných luk). Honzovo auto už spěchalo přes Kaplici do Prahy, posádka Matoušova auta se ještě pokochala bučinami na svazích hory Myslivna a výhledem do jižních Čech od kostela v Dobré Vodě, kde pramení skutečný pramen s Dobrou vodou (ne tou, která se jímá do PETek z podzemí nivy Stropnice 8 km pod horami). Cesta mlžnými lesy, kde, jak jsme ověřili, stále žijí rysí (podle některých zpráv tu v posledních letech ubývá), byla nakonec pěkná a všem účastníkům se líbila, včetně Pešla, který se musel v neděli dřív odpojit a jehož stopování do Prahy bylo úspěšné.

Keramika plná překvapení

Každý čtvrtek probíhá v Salesiánském středisku keramika pro děti s Marií Muchovou. Pracuje zde již několik let s dětmi ve věku 5 – 8 let. Vzhledem k tomu, že je to nesmírně tvořivá žena, o překvapení mají děti velmi často postaráno. Nejednou děti vyráběly své práce podle živých modelů. Morčátka, která děti modelovaly loni, byla na stole docela klidná, horší už to bylo s neposedným štěnětem, které nedávno Maruška dětem vytáhla z košíku jako překvapení.

Obě skupinky dětí, které Maruška vede, se také zapojily do výtvarné soutěže „Bible a umění – hledám a nalézám“, kterou vypsal Městská část Prahy 8 ve spolupráci se Společností přátel České Bible. Jednou z možností bylo zpracování biblického tématu o Jonášovi a velrybě. Děti se tvoření zhostily s obrovským elánem a houževnatostí a výsledkem jejich práce byly nádherné výtvary plné originálních nápadů. Prezentace výtvarných děl proběhne 25. března – 29. dubna 2016

v budově ÚMČ Praha 8 v tzv. Bílém domě, U Meteoru 6, Praha 8 – Libeň.

„Co vás na hodinách keramiky nejvíce baví?“ oslovila děti z nejmladší keramické skupiny Markéta Hanáková, vedoucí volnočasových aktivit ve středisku.

„Mě baví všechno!“ nadšeně odpověděla Barunka. (5 let)

„Mně se líbilo, jak jsme dělali psa podle živého pejska,“ doplnil radostně Martin. (6 let)

„Maruško, a jak se pracuje s dětmi tobě?“ zeptala se Markéta i lektorky keramiky. „Moc dobře, máme zde veškerý materiál, který potřebujeme pro tvoření z hlíny i pro další výtvarné aktivity, je zde skvělé zázemí. A kromě toho, děti jsou opravdu moc šikovné, mají tak obrovskou fantazii, kterou by jim dospělí mohli závidět. Je to s nimi radost!“

Eva Špačková

Mimořádná benefice v Betlémské kapli

Na letní měsíce tohoto roku je chystaná v Salesiánském středisku velká oprava Oratoře, kam denně přichází spousta dětí hrát si, poznávat nové kamarády, sportovat, a když je nějaký problém, tak ho s pomocí kvalifikovaných pracovníků správně vyřešit. Snažíme se spojit společně síly a hledáme pomoc nejen finanční, ale i dobrovolnou. Na podporu opravy Oratoře pořádáme také mimořádný koncert a doufáme, že nás přijdete podpořit i Vy. Benefiční koncert se bude konat v úterý

14. června v 19.00 v Aule Českého vysokého učení technického v Praze – Betlémské kapli. Vystoupí na něm mimořádný klavírista Lukáš Vondráček, houslista Josef Špaček jun. – sólista a koncertní mistr České filharmonie a jejich hosté.

Vstupenky na koncert v Betlémské kapli budou v prodeji od 11. dubna na recepci Salesiánského centra od 9.00 – 20.00. Rezervace možná kdykoliv na e-mail: spackova@sdb.cz; tel: 732938172, 283029311. Jedna vstupenka: 300 Kč. Je možné zakoupit i vstupenku sponzorskou v hodnotě 400 Kč. Sponzorské vstupenky postoupí do soutěže o ceny, které na podporu Oratoře věnovala restaurace Na Krásné vyhlídce (Praha – Kobylysy).

Ceny:

- » 1. cena - večeře v restauraci Na Krásné vyhlídce v hodnotě 3.000 Kč
- » 2. cena - večeře v restauraci Na Krásné vyhlídce v hodnotě 2.000 Kč
- » 3. cena - večeře v restauraci Na Krásné vyhlídce v hodnotě 1.000 Kč

Na koncertě v Betlémské kapli budou vylosovány 3 sponzorské vstupenky a zde budou i slavnostně předány ceny výhercům. Děkuje všem dárcům! Další informace o koncertě naleznete na našich stránkách: <http://www.strediskokobylysy.cz/divadlo/benefice/>

Eva Špačková

Zápis do Školičky na školní rok 2016/17

Zápis do Školičky SaSM na nový školní rok se uskuteční ve čtvrtek 12. 5. od 15.00 do 17.00 a v pátek 13. 5. od 9.00 do 12.00. K zápisu zveme všechny děti, které k 1. 9. dosáhnou věku 3 let. Ve školním roce 2016/17 bude Školička probíhat tři dny

v týdnu: v pondělí, úterý a ve středu, vždy od 8.30-12.30. Zájemce o zápis prosíme, aby se domluvili na konkrétní hodině – kontakt: Alice Pavelcová, skolicka@strediskokobylysy.cz, tel.: 605 554 284.

Alice Pavelcová

Od září středisko mládeže s akreditací

Již více než rok probíhal v Salesiánském středisku mládeže proces, jehož cílem bylo zařadit organizaci do rejstříku škol a školských zařízení. Rádi bychom Vás informovali, že v březnu naše snaha dosáhla formálního úspěchu v tom, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v březnu rozhodlo, že naši žádosti vyhověli. Zápis do rejstříku provedlo s účinností od 1. 9. 2016.

Chápu, že tato informace není právě trhákem, který by se měl dostat na titulní

stránku Kobylistku, nicméně pro středisko a pro farníky, kteří v něm pracují a jeho nabídku využívají, je důležitá v tom, že tato „akreditace“ nám dá možnost dále rozvíjet a zkvalitňovat naši práci a pomůže nám s nároky na financování provozu. Rád bych tímto poděkoval všem farníkům, kteří se na podpoře tohoto procesu podíleli (ať jako zaměstnanci, či jako dobrovolníci střediska).

P. Václav Jiráček

Workshop pro rodiče

Čtvrtek 14. a 21. 4. od 18.00 v klubovně U Hrocha: „Workshop rodinného plánování“ aneb „Máte VELKÉ PLÁNY nebo jen zbožná přání?“ (dvoudílný workshop) Plánování a realizace plánů vyžaduje především sebe-reflexi a sebe-vědomí. Mít jasno v tom, co skutečně chci a co pro to potřebuji dělat. Nestačí jen vyplnit tabulku a mít diář.

Formou skupinového koučování se naučíme poznávat své potřeby a prohlubovat své sebe-vědomí, plánovat dlouhodobé cíle, pracovat s týdenními a denními plány,

řídit sebe a svůj čas a získat přehled a kontrolu nad úkoly a termíny. Na workshopu budeme pracovat s našimi plány v naší reálné situaci. Naučíme se, jak plánovat v rodině a společně doma s dětmi.

Lektorka: Mgr. Gabriela Böhmová
Vstupné: 200 Kč (za celý workshop)
Bližší informace a přihlašování na:

*blanka.malcova@strediskokobylysy.cz,
tel.: 733 143 069
Blanka Malcová*

Výtvarné semináře

Úterý 12. 4.: Výroba hodin + tisk na textil (1. část)

Úterý 3. 5.: Výroba hodin + tisk na textil (dokončení)

Lektorka: Jitka Čaplová **Vstupné:** 200 Kč (za oba semináře)

Hlídaní dětí v klubovně U Hrocha – v ceně semináře. Pro děti je třeba vzít přezůvky a podepsanou svačinu.

Na seminář je nutné přihlášení: Mgr. Eva Klimánková, eva.klimankova@strediskokobylysy.cz, tel.: 777 182 712

Eva Klimánková

Benefiční dražba obrazů

Obrazy „Sedící dáma“ a „Zátiší s květinami“ od autorky paní Jany Černé Balangari byly věnovány Salesiánskému středisku mládeže pro účel prodeje zájemcům, kteří nabídnou nejvyšší částku. Finanční obnos, který středisko obdrží za oba obrazy, bude věnován na opravu Oratoře pro děti a mládež, která bude realizována již tento rok v červnu a červenci. Základní cena obrazu „Sedící dáma“ je 2.000 Kč a základní cena „Zátiší s květinami“ je 3.000 Kč. Děkujeme zájemcům za nabídku cen. Vaši nabídku prosím zasílejte od 25. března na e-mail: spackova@sdb.cz do 11. dubna. Cenu bude možné nabídnout i přímo na benefičním koncertě Štěpána Raka. Vstupenky na koncert Štěpána Raka je stále možné zakoupit na recepci Salesiánského centra každý všední den od 9.00 – 20.00.

Eva Špačková

Zájemci, kteří nabídnou nejvyšší cenu za obrazy, budou vyhlášeni na benefičním koncertě Štěpána Raka dne 11. dubna. Jana Černá Balangari začala malovat až ve svých 62 letech v atelieru SILVIE VEZ-ZUTO. Po dvou letech malování začala své obrazy vystavovat v restauraci U Kravaty, Žižkovském památníku, Café ITALY na Staroměstském náměstí v gotických prostorách, v Muzeu alchymie – obrazy Rudolf II., Kateřina Stradová, Tadeáš z Hájku a Golem. Za svůj největší úspěch považuje ztvárnění anglické královny, jejíž portrét byl zaslán do Buckinghamského paláce. Další obrazy jsou v soukromých sbírkách ve světě – Španělsko, Německo, Holandsko, Jižní Korea i u nás – Zámek Jemniště a Mělník.

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát – v souvislosti s textem o Gaudium et spes – z oblasti historie umění a kultury.

- Kdo je autorem jezdecké sochy sv. Václava na Václavském náměstí?
 - Jan Štursa;
 - Josef Václav Myslbek;
 - Ladislav Šaloun.
- Český kněz Adolf Kajpr, poválečný šéfredaktor týdeníku Katolík a jedna z obětí komunistického pronásledování církve v Československu, byl:
 - jezuita;
 - dominikán;
 - františkán.
- Po kom nese Klementinum své jméno?
 - podle sv. Klementa, čtvrtém papeži z druhého století, jemuž je zasvěcen kostel, který je součástí komplexu budov Klementina;
 - podle papeže Klementa VI., jehož bulou byla založena Karlova univerzita a následně i kolej Klementinum;
 - podle Klementa Gottwalda, jehož přínos pro českou vzdělanost a kulturu je všeobecně znám.
- Kdo je autorem slavné divadelní hry Dialogy karmelitek?
 - Graham Green;
 - Maurice Blondel;
 - Georges Bernanos.
- Kdo je autorem sochy sv. Ludmily s malým Václavem, která se nalézá na osmém pilíři Karlova mostu?
 - Matyáš Bernard Braun;
 - Ferdinand Maxmilián Brokoff;
 - Matěj Václav Jäckel.
- V kterém zahraničním kostele mají stejný odlitek korpusu Ukřižovaného Krista od Karla Stádníka, jako máme v našem kostele sv. Terezie?
 - v kostele sv. Řehoře Velikého v Maglianě v Římě;
 - v kostele sv. Patrika v Glen Cove v New Yorku;
 - v kostele Panny Marie v Neustadtu ve Vídni.
- Kdo je režisérem slavného filmu Evangelium podle Matouše z r. 1964?
 - Pier Paolo Pasolini;
 - Frederico Fellini;
 - Franco Zeffirelli.
- Kdo je autorem obrazu Sixtinská Madona, jehož doplňkový motiv dvojice znuděných andílků ve spodní části obrazu je komerčně zprofanován?
 - Sandro Botticelli;
 - Raffaello Santi;
 - Michelangelo Buonarroti.

1b, 2a, 3a, 4c, 5a, 6b, 7a, 8b
Katolická zbrojnice - řešení:

Připravil Franta Reichel

Když farnost chce sloužit lidem, prohlubuje svou víru

V těchto týdnech je hodně zaneprázdněný, termín na rozhovor jsme hledali dlouho. Při rozhovoru působil velmi soustředěně. Kromě teologie vystudoval také psychologii. Jeho velkým koníčkem je focení, mluví o něm s neskrývanou radostí. V současnosti připravuje cestu 150 účastníků na 31. Světové dny mládeže. Vojtěch Sivek.

Nakolik vám může být studium psychologie užitečné při vaší práci v Kobylisích?

Když jsem v Plzni dělal sedm let faráře, uplatňoval jsem ji v rámci pastorace. Přestože bydlím v Kobylisích, není mou hlavní prací ani činnost pro středisko, ani pro farnost, ale mám na starosti pastorační salesiánské mládeže po celých Čechách, tedy všechny salesiánské farnosti a střediska mládeže. Aktivitu, které salesiáni podnikají, bych měl doprovázet, zastupovat zřizovatele, což je provincie, která tady sídlí, podporovat růst a pomáhat řešit případné problémy a všechno další, co k té práci patří. Svůj čas dělím mezi tato střediska a farnosti. Takže bydlím v Kobylisích, ale jsem tu zřídka, třeba jednou za měsíc na nedělní bohoslužbě. Na druhou stranu se těším, že se do farnosti nějak víc zapojím, i když to jde pomalu, protože moje práce je často daleko od Prahy. Tak si říkám, že když mne během příštího školního roku bude víc vidět, budu velmi rád.

A psychologii samotnou teď věnuji málo času, protože jiné práce je hodně. Psychologická zkušenost je pro mne užitečná, když spolupracuji na tvorbě projektů, při supervizi, či metodickém vedení.

Co konkrétně obnáší vaše práce, když cestujete po střediscích?

Letos se se vším především seznamuji, kde jsou v jednotlivých místech silné stránky a kde je potřeba co rozvíjet. Každé místo by mělo mít svůj pastorační projekt, vizi, výhled, ve které oblasti se chce rozvíjet. Tady v Praze to je projekt Salesiánského centra. Mým úkolem je pomáhat jednotlivým komunitám, aby tohle byly schopny vytvořit. Nejen vypracovat dokumenty, ale společně si sednout a zamyslet se nad tím, co chceme dělat, jaké poslání nás spojuje, jak se na něm kdo podílí, protože farnost je široký pojem a kobylská farnost zvlášť. Je to květnaté a barevné společenství, je tu salesiánské poslání a každý má k němu svůj přístup. Jde o to, aby se lidé

mohli vyjádřit nebo nějakým způsobem hledat, jaký vztah k tomu poslání mají, jak se na něm chtějí podílet. Každá farnost a centrum je trochu jiné a práce na každém místě vypadá trochu jinak. Pro nás je důležité najít startovní čáru, ze které se odrazíme a hledáme, kam jdeme. My jako salesiáni nejsme pouze na jednotlivých místech, ale tvoříme dohromady jednu provincii, a proto si kládeme otázku, kde chceme za deset let být, jak to tady má v salesiánské práci a v salesiánském společenství vypadat.

Pak jde také o praktické věci, musí se hlídat různé legislativní záležitosti, schvalují se rozpočty, plány, změny. Takže tohle všechno se učím a hledám, co kde je potřeba.

A kam se chtějí salesiáni ve své práci za deset let dostat?

Priority, na které se zaměřujeme, jsou třeba mládež, kterou můžeme nazvat chudou, nová povolání salesiánů i sester, ale povolání i k rodinnému životu – jak pomoci mla-

děmu člověku poznat, kam ho Pán Bůh zve, aby to přineslo užitek a aby ten člověk byl šťastný z toho, jakou dráhu si zvolí a jak svůj život naplní. Pak také potřebujeme hledat, jestli nemáme někde nějakou práci, kterou bychom měli dělat a ještě ji neděláme, nebo naopak, jestli je někde něco, co máme už opustit. Zkontrolovat, jestli v tom vlaku, ve kterém jedeme, jedeme správným směrem, nebo už máme vystoupit, i když se nám pohodlně sedí. To je úloha našich projektů.

Vášim hlavním velkým projektem v nejbližší době je setkání mládeže v Polsku...

Celou akci organizuje Sekce mládeže při ČBK, my máme na starosti salesiánskou část pro lidi, kteří chtějí jet ze salesiánských středisek. Z deseti míst pojede od nás 150 účastníků. Organizační práci dělají na arcidiecézním centru a my se podílíme hlavně na tom, že připravujeme společný program s polskými farnostmi. Budeme ve třech farnostech.

Byl jsem se tam před pár dny podívat, je to velmi pěkné, připravují to mladí lidé, berou to zodpovědně a nadšeně a velmi se na nás těší. Přímou na setkání nás pojede asi 10-15 salesiánů, 5-6 sester, vypadá to jako dobrá akce.

Bude podle vás toto setkání nějak odrazet to, že probíhá v éře papeže Františka?

To nedokážu říct. Ale on má charisma, které bude určitě znát na tom setkání. Každý papež měl něco do sebe, Janu Pavlovi II. tato setkání přímo seděla, Benedikt XVI. nebyl tak viditelný, ale když něco řekl, tak to mělo hlavu a patu, protože to je moudrý muž. A František je bezprostřední, takže myslím, že i toto setkání bude spontánní, a jsem zvědavý, jaké překvapení nám přinese.

A přinese nějaké překvapení?

Kdybychom věděli, jaké to překvapení je, tak už to žádné překvapení není! Nechme se překvapit! Ale podle toho, co jsem v Polsku viděl, to místní lidé prožívají jako velkou událost, je to pro ně čest a chystají se opravdu důkladně – už mají pro nás připravený časový program. Pro ně je to také příležitost, jak skrze tuto událost oživit farnosti. I tohle bude mít velký vliv na charakter setkání. Bydlet se bude u rodin, takže celá akce bude mít osobní charakter. Tedy osobnost papeže Františka a zaangażovanost rodin bude hrát na tomto setkání velkou roli.

Když říkáte, že tato akce oživí farnosti, myslíte, že by se podobným způsobem daly probudit farnosti i u nás?

Nevím, jak je potřeba budovat farnosti u nás... Když se jede v zajetých kolejích, člověk může podřimovat. Když koleje nejsou, musíme dávat pozor na každý výmol. Když farnost pracuje na tom, aby sloužila lidem, a neuzavírá se do sebe, tak tohle jednoznačně prohlubuje život z víry, ať jsou nebo nejsou zajetí ve svých kolejích. Když jsou lidé

zaměřeni jen na sebe, časem se atmosféra ve společenství stává trochu zatuchlá.

Máte ještě místo pro zájemce o setkání mládeže?

Místo ještě je. V poplatku je zahrnuta cesta, na místě dostanou tzv. poutnický pas, ve kterém je strava v Krakově, městská doprava, příspěvek na ubytování a bydlení. Pobyt v diecézích mají na starosti místní. Částka 5800 korun zahrnuje také příspěvek na Fond solidarity pro ty, kteří jsou ze zemí, kde si nemůžou dovolit zaplatit všechno. My se řadíme už několik desítek let mezi ty bohatší země. Navíc se celá akce ještě dotuje ze sbírek.

Pro vás bude tato akce takovou první velkou zkouškou ve vaší nové roli?

Už to zkouškou je. Zatím to vypadá docela dobře, organizátoři to berou vážně, Polsko je blízko. Uvidíme pak na místě.

Možná je ve vašem případě výhodou i to, že jste z Ostravy, že jazyková bariéra nebude téměř znatelná.

No, s Poláky se bavíme anglicky :-)) Já jim sice rozumím, ale nejsem schopen příliš dobře mluvit a psát polsky už vůbec neumím.

Vy se zabýváte focením, využijete tuto akci i k focení nějakých mimořádných okamžiků?

Pokud budu mít čas, tak ano. Ale protože jako správný chlap dělám jenom jednu věc, tak buď budu organizovat, nebo budu fotit. Když fotím, stojím stranou dění a dívám se přes aparát. Ale pak nestíhám být s těmi druhými. Tak uvidíme, jak to vyjde, protože tam budu především pro ty druhé.

Jak jste se k focení dostal?

Jako kluk jsem dostal fotoaparát a začal jsem cvakat fotky. Souvisí to s tím, že chodím rád

po přírodě. A když už někde jdu nebo jedu, tak si zabalím s sebou foťák. Snažím se zachytit něco pěkného, co po cestě objevím. Tedy přírodu, a když jsem v zahraničí, tak i tu cizí kulturu.

Fotíte na mobil, nebo na foťák?

Mobil má malou kapacitu, proto dávám přednost fotoaparátu. Ale focení je pro mne sváteční záležitost, v této chvíli je tak trochu luxus. Mám teď málo času na to, abych se v lese zastavil a koukal, co kde vyfotit.

Vaše fotky jsou i na Flickru, tam je slušná kvalita obrázků...

Pokud se mi podaří udělat si tři čtyři dny v roce čas a bloumat přírodou a když ještě vyjde pěkné světlo a není zatažený den, tak se to může podařit. Je to nárazové. Nestává se moc často, že by přišel víkend a já všechno dal stranou a fotil.

Když bych se ještě vrátila k psychologii, používal jste ji někdy v praxi?

Během mého působení na Jaboku jsem zároveň pracoval jako psycholog v Krizovém centru Diakonie ČCE na Vinohradech, dělal jsem supervizora a poskytoval psychologické poradenství. Šlo o poskytování krizové intervence pro lidi, kteří se potřebovali zorientovat ve v nějaké své krizové situaci, vyhledávali nás a naším úkolem bylo pomoci jim najít kroky, které jim jejich situaci pomůžou zvládnout.

P. Vojtěch Sivek (1970) se narodil v Ostravě. Po gymnáziu absolvoval jeden ročník medicíny, poté nastoupil do noviciátu k salesiánům. Od roku 1995 do roku 1999 působil v Praze-Kobylisích, působil také v Plzni, Prostějově. Kromě teologie vystudoval také psychologii. Čtyři roky učil na Jaboku, Vyšší odborné škole sociálně pedagogické a teologické. Do Kobylis přišel z Plzně, kde nejdříve dělal ředitele střediska, poté byl sedm let moderátorem společné duchovní správy.

Když člověk dělá takovou práci, není to depresivní, být často s lidmi, kteří mají těžké životní problémy?

Bylo to spíš povzbuzující. Někdy sice chcete pomoci a ono to nejde. Ale jindy vidíte, jak se člověk se životem rve, daří se mu krok po kroku něco změnit a vy můžete být u toho. Takže ta práce byla povzbuzující, pestrá a dynamická, určitě ne depresivní.

Dá se říct, co těm klientům obecně chybělo, souvisí to třeba se změnou hodnot ve společnosti?

Těžko zobecňovat. I když je pravda, že dnes společnost nemá pevně dané hodnoty a vzorce „správného chování“. Proto může být pro mladé lidi těžší najít si nějaký způsob života. U nás bylo v minulosti jasné, že člověk vychodí školu, najde si práci a ožení se. Když to někdo udělal jinak, bylo to špatné. Někoho to spoutávalo, někomu to pomáhalo. Dnes je obtížnější pro mladé lidi zorientovat se a hledají si svou cestu sami. Když si člověk najde tu cestu sám, má to pro něj větší hodnotu. Na druhou stranu doprovázení, které ušetří zbytečné omyly a úrazy po cestě, má také něco do sebe. Ale nevím, jestli zrovna tohle se dá nazvat krizí společnosti. Celé to je asi příliš složité, bohaté a obsáhlé na to, aby se to dalo pojmenovat a vystihnout nějakým jednoduchým bonmotem.

Kamila Schusterová

Člověče, nezlob se s uprchlíky

Svůj příspěvek píšu den poté, co médií prošly zprávy o Iráčanech opouštějících program Generace 21, Jihlavu, Brno a potažmo Českou republiku. Program přesídlování křesťanských běženců byl MV pozastaven a nad vším se vznáší mnoho otazníků.

Se skupinou Iráčanů, kteří přicestovali do naší země krátce před Velikonoci a jsou ubytováni v Praze, jsem měla možnost setkat se tento čtvrtek jako dobrovolnice Armády spásy. Ta pro ně organizuje pomoc sociálních pracovníků i dobrovolníků, kteří jsou jim na hotelu v Braníku k dispozici 24 hodin denně. Jejich úloha je různá – povídání, psychická podpora, pomoc s výukou jazyka, doprovod k lékaři... Já jsem hrála Člověče, nezlob se.

Na hotel jsem podle předchozí domluvy dorazila na poledne, do společenské místnosti, která slouží i jako jídelna. Krátce po mně se tu objevili i iráčtí hosté, kteří za sebou měli dopolední výuku češtiny. Vypadali unaveně, ale vzali s úsměvem na vědomí moji přítomnost a zdravili mě přátelským „ahoj!“. Ženy se daly do vaření, skupinka mužů vyrazila na nákup, někdo zapnul pračku, děti si chtěly hrát. Tak došlo k tomu, že jsem se zapojila i já.

Irácká varianta „Člověče“ má trochu jiná pravidla – např. je potřeba dostat figurky nejen do domečku, ale podle určitého klíče i mimo hrací plochu. Teprve pak získá člověk právo na trojí hod, pokud potřebuje šestku, aby si mohl znovu nasadit. Prohrála jsem.

Dostala jsem oběd (moc dobrou zeleninovou omáčku s rýží), viděla v akci sociální pracovníci, potkala dvě tři další dobrovolnice, a měla ze všech dobrý pocit. Z Iráčanů, kteří byli milí, vstřícní, v rámci možností

velmi samostatní. Bylo vidět, že se na hotelu úspěšně zaběhl pravidelný režim – skupinka společně vaří, společně sdílí jídlo, společně se modlí, společně uklízí... i přesto, že jde o různé rodiny, předtím se neznali a patří k různým denominacím. Měla jsem dobrý pocit i ze zajištěné pomoci – střídání služeb probíhalo přesně podle plánu, lidé, se kterými jsem se viděla, působili zaujatě, mile, profesionálně. Iráčané mají poměrně nabitý program, hned po polední pauze na oběd se zase začali scházet ve společenské místnosti s učebnicemi a sešity k studiu českého jazyka.

Zároveň jsem zaznamenala problémy, kterých každý den přinese dost, ale které jsou průběžně řešeny – třeba paní s cukrovkou, pro kterou je třeba zajistit odpovídající lékařskou péči. Zatím se všechno řešit daří. Jak to bude dál, to se uvidí.

Vlastně jsem se hned při své první dobrovolnické akci dopustila jedné velké chyby – když jsme totiž hráli to Člověče, netrvala jsem na tom, aby to bylo podle českých pravidel. Jak tak pročítám zprávy z tisku a vyjádření různých politických reprezentantů naší země, tak to bylo špatně, protože v České republice se přece musíme držet českých pravidel, že? Ale nějak jsem si myslela, že to není úplně podstatné. Že při „Člověče, nezlob se“ jde spíš o to, co je podstatné napříč kulturami – totiž o radost ze hry (a nadšení při vyhazování soupeřových figurek). Snad jsem tím integraci našich hostů neohrozila nijak fatálně.

Nevím, jak to s těmi z Braníku dopadne. Moc jim fandím. Stojíme na začátku doufáme dlouhé cesty a naději ještě máme. Víru a lásku budeme hrozně moc potřebovat.

Magdalena Brychcinová

My a farní finance

Během nedávného farního shromáždění (21. února) jsme se dozvěděli i nejnovější informace o práci ekonomické rady farnosti a o velikosti a struktuře našeho farního rozpočtu. Pokud jeho roční příjmy podělíme množstvím lidí, kteří v průměru přijdou během jedné neděle do našeho kostela a počtem neděl v průběhu roku, dojdeme k těmto výsledkům: Během nedělních sbírek přispívá každý z nás každý týden v průměru 16 korunami. Z tohoto množství jde na potřeby farnosti polovina; druhou polovinu představují sbírky, které jsou v průběhu roku vyhlašovány pro různé specifické účely, (Svatopetrský haléř, bohoslovci, misie, církevní školy apod.). Další finance přicházejí pro farnost od lidí, kteří posílají svoje dary individuálně přímo na účet. Na jednoho farníka během týdne to představuje průměrně dalších 8 korun.

Je to celkově hodně, nebo málo? Zatím nám to umožňuje udržet poměrně vyrovnaný rozpočet, a pokud se zaplatí topeň, elektřina a podobné nezbytné výdaje, zbude nám občas ještě trochu peněz na vymalování nějaké prostory, opravy ve farní kuchyňce apod. Samozřejmě že jakákoliv větší oprava nebo stavební změna by už s rozpočtem silně otřásla. Když popustíme fantazii uzdu a uvědomíme si, že farnost nemusí vybranými penězi pouze platit elektřinu nebo bílení stěn, ale mohla by podporovat spoustu dobrých činností uvnitř farnosti, tak každého z nás najednou napadne spousta věcí: Například příspěvky dětem na tábory, příspěvky lidem, kteří se starají o seniory a nemocné a nejsou přitom sami vůbec v dobré sociální situaci; nebo podstatnější příspěvky našim pastoračním asisten-

tům a ostatním lidem, kteří se ve spolupráci se salesiány podílejí na pastorační práci pro nás a naše děti. A jistě bychom velmi rychle vymysleli spoustu dalších možností. Na všechny tyto a podobné věci zatím ovšem farnost peníze nemá.

Nechci zakončit triviálně výzvou: Dávejte více peněz do nedělních sbírek! To by bylo trochu zjednodušující a manipulující. Jsou lidé, kteří dávají i v současné době velmi mnoho (vím o lidech, kteří zcela dobrovolně dávají ze svých příjmů klasický desátek), a jsou naopak lidé, kteří finance opravdu nemají a naopak by podporu potřebovali. Zamysleme se pouze nad tím, jaké jsou naše finanční výdaje, jak velkou částku v nich představují peníze, kterými podporujeme naši farnost a uvažujme o tom, zda by nezávislý pozorovatel našeho rodinného rozpočtu pochopil, jakou roli v našich životech farnost svatě Terezičky hraje.

Jiří Pavlíček

Jak Katka ke křtu přišla...

Letošní Velikonoce jsou pro mne opravdu výjimečné. Poprvé je prožívám jinak, poprvé si uvědomuji jejich skutečnou podstatu.

Pocházím z ateistické rodiny, kostely jsme vždy spíše míjeli obloukem, Velikonoce i Vánoce u nás byly prostě „jen svátky“ bez hlubšího obsahu. Ale je tomu zhruba 14 let, co jsem potkala svého manžela, který pochází z rodiny křesťanské. Když jsme spolu chodili pár měsíců, zjistila jsem, že nedělní dopoledne tráví právě v kostele. Tak jsem se tam za ním občas vypravila taky. V tu dobu jsme ještě žili v Havířově. Atmosféra se mi líbila, ráda jsem se zaposlouchala do nedělních čtení, snažila se pochytit základní modlitby, pozorovala jsem ostatní. Prostě jsem se snažila, jak se říká „zapadnout“. Domů jsem se vracela nahodlána myšlenkou (někdy více, někdy méně) toho, co se v kostele četlo. Moje návštěvy kostela nebyly pravidelné každou neděli, ale stávaly se čtenějšími. Za pět let (už v Praze) jsme se zasnoubili a řešili svatbu. První háček přišel s tím, že jsem nebyla pokřtěna... No co, tak se nechám pokřtít a bude... Dostali jsme výjimku, že se můžeme i přes to vzít v kostele. Začali jsme chodit na přípravu ke svátosti manželství k otci Brtníkovi. Vůbec jsem netušila, co mě bude čekat, co budeme probírat. Po prvním setkání jsem byla velmi mile překvapena. Otec Brtník je opravdu člověk na svém místě, na setkání s ním jsem se vždy těšila (a těším). Čtyři roky po svatbě se nám narodil syn Kryštof. O tom, že ho necháme pokřtít, nebylo nejmenších pochyb. Znovu jsem si řekla, že i já bych měla, že mi něco chybí. Začala jsem zjišťovat, co všechno to obnáší u dospělého člověka - 2letá příprava... "no

to bude dlouhá cesta", řekla jsem si. A o 2 roky později jsem se do toho opravdu pustila.

Scházíme se pravidelně každou středu, s otcem Brtníkem a jeho dvěma pomocnicemi - Katkou a Veronikou. Jsou našimi věrnými průvodci na cestě nové, pro mě i tak trochu neznámé. Za dobu, co se scházíme, jsme probrali už spoustu témat, bylo zodpovězeno mnoho otázek, dostali jsme spoustu odpovědí a alespoň za sebe mohu říct, že se mi otevřely nejen oči, ale i srdce. Protože láska je pro mne podstatou všeho, bez lásky bychom nebyli.

Týdny plynuly, přišla doba Velikonoc - letos poprvé jsem si je opravdu prožila, letos poprvé pro mě Velikonoce mají hloub-

ku, smysl. Bílá Sobota byla naším dnem „D“. Moc jsem se těšila, byla i malinko nervózní, možná to byl strach...sama nevím... Uklidnil mě oheň, který hořel venku v zahradě, a když jsme vcházeli do zhasnutého kostela, kde se pomaličku rozsvěcovaly svíčky, mělo to pro mě obrovskou atmosféru. Světlo, teplo, naděje... bylo to krásné a ještě krásnější, když se rozezněly kostelní zvony - celým tělem mi zamrazilo, na tváři jsem měla úsměv. Otec Brtník mě vyzval ke křtelnici - už je to tady - třikrát mi ponořil hlavu do vody a já se dál už jen usmívala. Byla jsem šťastná, plná radosti. Byl, a vlastně pořád je, to krásný pocit. Radost, to je to, co teď cítím, proto jsou pro mě letošní Velikonoce opravdu výjimečné...

Moje díky patří jak otci Brtníkovi, Katce, Veronice, všem mým kolegům - teď již neofitům, ale také mému manželovi a celé naší rodině.

Kateřina Magdaléna Adamová

Poděkování novorozeňat

Letošní Velikonoce byly pro mne a mého manžela naprosto mimořádné. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří na tom mají svůj podíl. Byly to nejkrásnější Velikonoce, které jsme prožili. Letos poprvé pro nás Velikonoce nebyly jen několika běžnými volnými dny spojenými s barvením vajíček a pečením mazanců. Příprava na Velikonoce pro nás začala Popeleční středou. Bylo nám dáno účastnit se většiny skrutinií. Děkujeme všem, kteří se za nás katechumeny modlili a pomáhali nám tak „dojít až ke křtelnici“.

Počátkem Květné neděle vše začalo postupně gradovat, až to vyústilo v obrovskou radost a pocit nekonečného štěstí. Ještě je to vše příliš živé, abychom mohli pocti-

vě a s chladnou hlavou vydat svá svědectví o cestě k Pánu. V tuto chvíli můžeme všem pouze poděkovat za jejich podporu a přímělné modlitby. Vaše novorozeňata

*Lenka Helena Marie Magdaléna
a Jarek Pavel Jan Šebestíkovi :-)*

Úterky u Terky

„Kristus vstal z mrtvých!“ – „Opravdu vstal z mrtvých!“ Tímto starokřesťanským pozdravem, s radostí z Velikonoc i z přícházejícího jara bychom Vás rádi pozvali na pravidelná setkávání středoškolské a vysokoškolské mládeže v kostele svaté Terezičky, která se konají každé úterý, začínající společnou mší svatou od 18.30. Má „chození“ vliv na to, jak pak vypadá manželství? S takovouto ožehavou otázkou (a snad i s odpovědí) nás přijdou navštívit **12. dubna manželé Imlaufovi**. Následující dva Úterky se pak setkáme v malých skupinkách nad různými diskusními tématy.

3. května se pak shromáždíme v boční kapli ke společné modlitbě chval. Všechny večery

jsou otevřeny všem, farníkům i nefarníkům, tradičně věřícím i čerstvě pokřtěným (čímž jim alespoň takto blahopřejeme). Stačí si jen vzít příklad z Ježíšových učedníků a nebát se jít do neznáma. Doufáme, že budete mile překvapeni... P.S.: Nahrávka z ekumenického Úterku, kde se k přátelskému rozhovoru o rozdílech i spojnících mezi konfesemi sešel evangelický farář Jaroslav F. Pechar a římskokatolický laik Tomáš Kabelka, si můžete stáhnout na [facebook.com/uterky](https://www.facebook.com/uterky) nebo na farním webu terezička.cz. Pěkný poslech!

Dominik Vachuda

Adopce na dálku

Naše farnost podporuje sedm indických dětí prostřednictvím programu Adopce na dálku Arcidiecézní charity Praha. Opět se přiblížil čas, kdy je třeba uhradit částku 34.300 Kč, která pokryje školné pro těchto sedm dětí na rok 2016/17. Tuto částku bychom rádi uhradili z výnosu darů vložených do pokladničky uprostřed kostela v týdnu od 10. do 17. dubna. Za Vaši štědrost předem děkujeme.

P. Josef Brtník, Iveta a Jakub Fejkovi

Kolli Vijaya Madavi

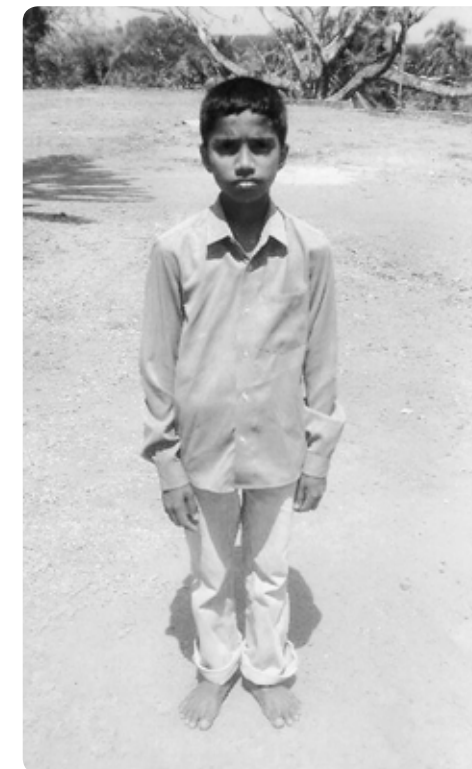
*23. 9. 1998

žákyně St. John's Residential School,
Anantapur,
podporujeme ji od roku 2014

Noronha San Juvanv

*24. 6. 2002

žák 9. třídy Arogyamatha HS,
podporujeme ho od roku 2013

Fernandes Prem

*22. 11. 2001
žák 8. třídy Government HPS,
podporujeme ho od roku 2009

THOMAS KENNADY

Arockia Naveen Raj

*18.7.2003
žák St. Xavier's Primary School,
podporujeme ho od roku 2014

Naik D. Subramanya

*26. 2. 1997
žák Předuniverzitní umělecké školy,
podporujeme ho od roku 2006

Pinto Babita

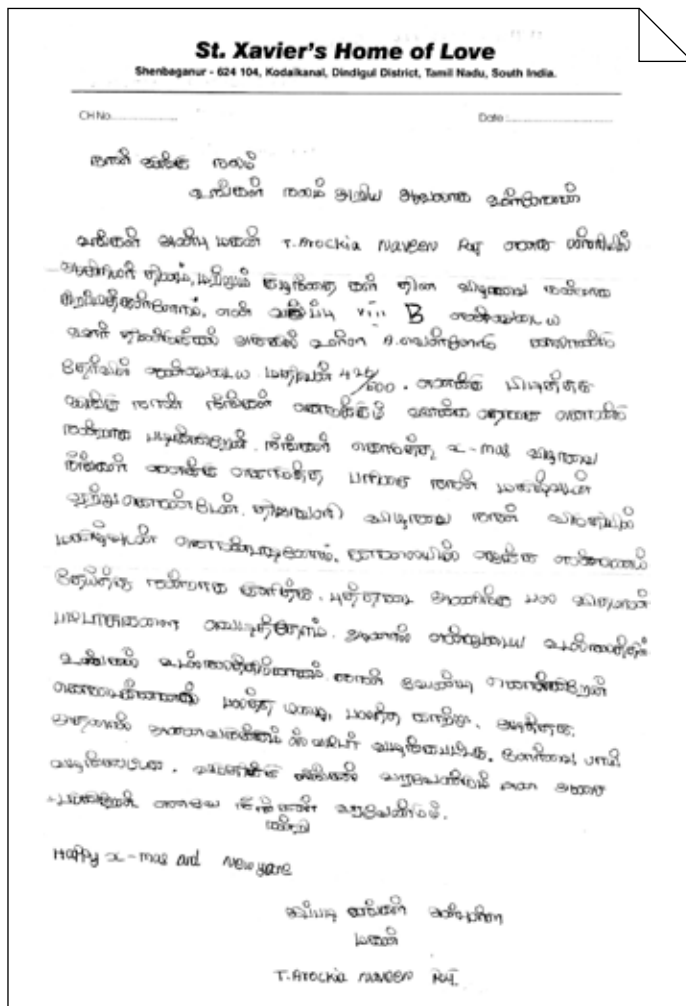
*16. 11. 2004
žákyně Marthoma
English Medium School,
podporujeme ji od roku 2013

Sandya

*30. 9. 2000
žákyně Moraji Desai
English Medium School,
podporujeme ji od roku 2015

Drazí,
děkuji vám za vaši laskavost. Tento rok studuji osmou třídu. Studuji dobře, mám hotovu čtvrtletní zkoušku s dobrým bodovým hodnocením 426/500. V tomto roce jsme v naší škole slavili mnoho slavností jako například den učitelů, výroční den, sportovní den, dětský den atd. Zúčastnil jsem se všech těchto radostných událostí. Též jsme měli krásný ohňostroj. Na severovýchodě začaly monzunové deště a zde v Kodaikanalu stále prší. Náš pan ředitel rozdělil deky a podložky pro všechny naše studenty k ochraně před zimou. Děkuji vám za vaši stálou pomoc. Modlím se za vaše zdraví a budoucnost. Vzpomeňte na mě ve vašich modlitbách za mé zdraví a studium. Děkuji.

T. Arockia Naveen Raj

Ministrantský výlet do Plzně

V sobotu 30. dubna 2016 zveme všechny ministranty na jarní výlet. Bude takový trochu netradiční. Zúčastníme se slavnosti svěcení nového plzeňského biskupa. Mše svatá v katedrále v Plzni začíná v 10.30 hod. Bližší informace o akci se kluci dozvědí na ministrantských schůzkách.

Fotbalový turnaj se blíží

V sobotu 21. května 2016 se v rámci oslav Dne salesiánského centra a oslavy Panny Marie Pomocnice uskuteční tradiční dopolední fotbalový turnaj, kterého se mohou zúčastnit kluci i holky. Hrát se bude ve třech věkových kategoriích.

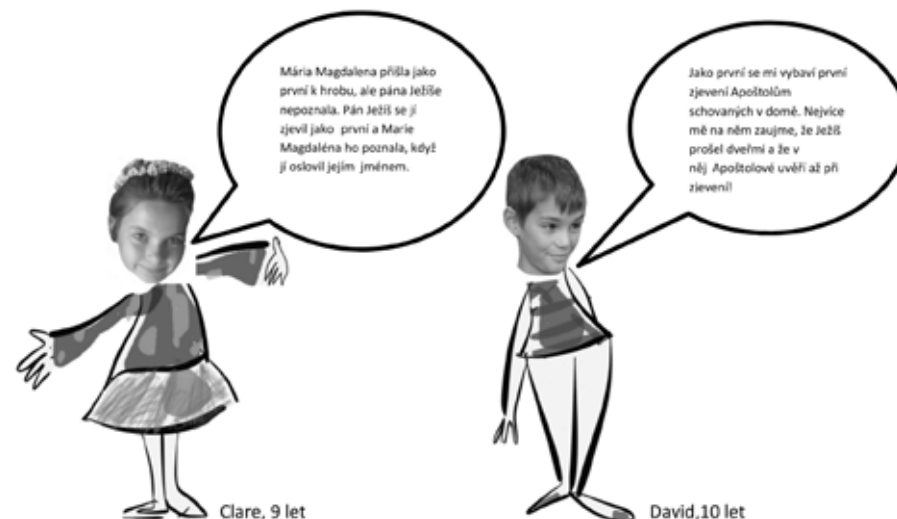
Věkové kategorie hráčů jsou následující:

- 1) Ročník 2009 a mladší
- 2) Ročník 2005 – 2008
- 3) Ročník 2004 – 2000

Přihlášky budou brzy k dispozici v oratoři u Dušana Vaňka nebo u Ladislava Baňdoucha.

Anketa

"Po Velikonocích se Pán Ježíš několikrát zjevil svým učedníkům a nejbližším. Které zjevení se ti vybaví jako první a co tě na něm zaujme?"

Evangelia tohoto měsíce

Z tajenky se dozvíte, po jaké slavnosti apoštolové přijali misijní poslání a vydali se hlásat evangelium do okolních zemí.

Nejprve dosadte slova do citátů z nedělních evangelií a pak dosadte písmena podle šifry. Spodní větší písmeno určuje pořadí slova v citátech, horní index, nebo-li druhé menší písmeno určuje, které písmeno v pořadí máte z daného slova použít (např. 25 říká, použij z druhého slova páté písmeno)

Šifra: 1³9⁷2⁴8¹2⁵3⁷12³

SLYŠÍ	ZJEVIL	PŘIPOMENE	POZNAJÍ	MILUJTE
VĚČNÝ	NOVÉ	ZNÁM	UČEDNÍCI	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
NAUČÍ	MNOU	CHLÉB	JÁ	

Ježíš vzal a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš po svém

Neděle 10. 4. Evangelium Jan 21,1-19

Ježíš řekl: "Moje ovce můj hlas; já je a ony jdou za Já jim dávám život. Nezhynou navěky a nikdo mi je nevyrvé z rukou."

Neděle 17. 4. Evangelium Jan 10,27-30

Ježíš řekl: „..... přikázání vám dávám: se navzájem; jak jsem .. miloval vás. Podle toho všichni, že jste moji, budete-li mít lásku k sobě navzájem."

Neděle 24. 4. Evangelium Jan 13,31-33a.34-35

Ježíš řekl svým učedníkům: „Přímluvce, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás všemu a vám všechno, co jsem vám řekl já."

Neděle 1. 5. Jan 14,23-29

Zamyšlení na tento měsíc

Evangelia všech velikonočních nedělí nás přenášejí mezi učedníky, kteří po Velikonocích žili nadšením, že se v kterékoli chvíli zjeví Pán, že znovu budou naslouchat jeho hlasu a jejich srdce bude opět přeplněno radostí z jeho přítomnosti. Ježíš se s nimi setkával v místnostech, ale i venku. Někdy se zjevil, když se modlili, jindy, když se věnovali své každodenní práci. Často ho nejprve nepoznali a měli ho za neznámého cizince, ale pak se jim otevřely oči a oni jej poznali. Podobně jako Šimona Petra se Ježíš ptá každého z nás: „Miluješ mě?“. A vzápětí nás ujišťuje o své převelické lásce k nám. Zdůrazňuje přikázání lásky, nazývá nás svými učedníky a ujišťuje nás o své ochraně. Co to všechno pro nás znamená?

Stránky pro rodiny připravili P. Ladislav Bandouch, SDB a Vilma Dingová

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30 11.00	eucharistická bohoslužba v kapli sv. Kláry, eucharistická bohoslužba
po - so	6.15 6.30, 18.30	ranní chvály eucharistická bohoslužba
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30	P. Martin Hobza
	18.30	P. Josef Brtník
Úterý	6.30	P. Josef Brtník
	18.30	P. Marek Sklenář koordinuje – pro mládež
Středa	6.30	P. Pavel Šimůnek
	17.00	P. Josef Kopecký, P. Ladislav Bandouch – pro děti
	18.30	P. Jan Vývoda nebo P. Martin Hobza
Čtvrtek	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. Ladislav Bandouch
Pátek	6.30	P. Marek Sklenář
	18.30	P. Josef Brtník
Sobota	6.30	P. Josef Kopecký/ P. Pavel Šimůnek
	18.30	P. Josef Brtník nebo P. Ladislav Bandouch

...konec Kobylístku

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
 Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová,
 P. Remeš, T. Vyhnaněk
 Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra
 DTP: Boo & Vít Kostečka
 Tisk: TLAMA design
 Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 1. května 2016
 Uzávěrka bude v neděli 24. dubna 2016

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie.
 Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
 Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
 Výšel: 10. dubna 2016, náklad: 750 výtisků
 Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

duben

sudé	po	19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, místnost Emauzy
liché	út	19.20	Hovory nad Katechismem s jáhnem Josefem Fířtem, místnost Emauzy
každý	čt	19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
19.,26.	út	18.30	Úterky u Terky, malé skupinky
10.	ne		Klub seniorů - Kostel Nejsvětějšího srdce Páně - brána milosrdenství
		19.30	Setkání pastorační rady farnosti
10. - 17.	ne-ne		Dary na indické adoptivní děti, kasička v kostele
11.	po	10.00	Rezidence Rosa - duchovní slovo pro seniory
		19.15	Setkání společenství živého růžence
12.	út	18.30	Úterky u Terky. Manželé Imlaufovi - má „chození“ vliv na manželství?
13.	st	17.50	Setkání dětí s rodiči v přípravě na 1. svaté přijímání, kostel
		19.15	8. přednáška kurzu Zacheus, farní sál, pro přihlášené
14.	čt	15.00	Bohoslužba D.D. Mirovická
		19.05-19.30	Adorace, modlitby za povolání k manželství a rodinnému životu, kostel
15.	pá	18.30	Zastavení s Donem Boskem, kostel
16.	so	16.00	Svatost smíření dětí, rodičů, příbuzných před 1. sv. přijímáním
17.	ne	10.30	Slavnost 1. svatého přijímání
19.	út	19.30-20.45	Večer chval se skupinou Kairos, kostel
23.	so	9.00-16.00	Volejbalový turnaj, hřiště SaSM
22.-24.	pá-ne		Výjezd společenství rodin do Zdic
24.	ne		Klub seniorů - Posezení a zazpívání si s harmonikou Milana Miškaříka
28.	čt	14.00	Duchovní slovo pro seniory - Burešova
30.	so	9.00-12.00	Seminář manželství - Sexualita jako barometr manželského vztahu - manželé Imlaufovi - farní sál, kostel
			Jarní výlet ministrantů na biskupské svěcení, Plzeň

květen

1.	ne	10.30	Křty více dětí, ostatní bohoslužby asperges
1.-7.			Duchovní cv. pro salesiány, bývalý představený D. Chavés - Velehrad
3.	út	18.30	Úterky u Terky - večer chval
4.	st	16.00	Bohoslužba D.D. Ďáblice
5.	čt	15.00	Bohoslužba D.D. Mirovická
	čt	19.00	Modlitby za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu, kostel
		19.30-23.00	Noční adorace, kostel
6.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření
6.-14.		19.15	Začátek novény k Seslání Ducha svatého - každý den v kostele
8.	ne		Den matek
		9.00	Rozloučení s P. Jaroslavem Vracovským
			Klub seniorů - Procházka Botanickou zahradou ke sv. Kláře
9.	po	19.15	Setkání společenství živého růžence
12.-13.	čt-pá		Zápis do Školičky SaSM na příští školní rok
14.	so	21.00	Vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého, kostel
21.	so		Den Salesiánského centra
22.	ne	10.30	Udílení svátosti biřmování, biskup Karel Herbst